

Anna Kristina W. 1965

beat

NR. 9
PRIS KR. 2,25 incl. oms.
1965

EXTRA
med dette
nummer:
Kæmpefarvefoto
af
BEATLES

Se inde i bladet!

THE BEEFEATERS

DANSKE GRUPPER I SOMMERFARVER

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk A/S
Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest
I redaktionen: Torben Jørgensen
Redaktion og annoncer:
BEAT
Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVa 1144. Drej (0138) 1144.

Hurra for os selv

Vel har man de gode popgrupper og popsolister ude i den store, vide verden. Det ved vi godt.

Vel har vi hverken Beatles, Stones, Proby eller Elvis, men vi har da Defenders og „Rock-Nalle“.

Vel er vi interesseret i, hvad der sker i popverdenen uden om Danmark, men vi er minsyvsalighed først og fremmest interesseret i at se, hvad der rører sig indenfor landets grænser.

Derfor er dette nummer i hovedsagen viet danske popgrupper. Beat nr 9 er fyldt med stof om og billeder af danske popgrupper. Vi har hørt så mange gode orkestre efterhånden, at vi har fået lyst at bringe lidt mere om dem end bare notiser.

Hvad siger læserne? Er det en god ide? Eller vil I hellere læse om de store udenlandske ting? Skriv til os på et åbent brevkort med jeres svar på spørgsmålet:

Mere stof om dansk pop?

Ja eller nej.

Skriv på et åbent brevkort til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V, og mærk kortet: „Ja eller nej“.

Bladet laves for jer. Derfor fortæl, hvad I mener!

Så skal vi pege på det indlagte kæmpefarvefoto af The Beatles. Vi har lovet det så længe. Endelig holder vi det, og oven i købet kan vi tilføje: Vi vil med jævne mellemrum bringe gratis, indlagte farvebilleder af tidens topnavne!

Sorg, sorg....

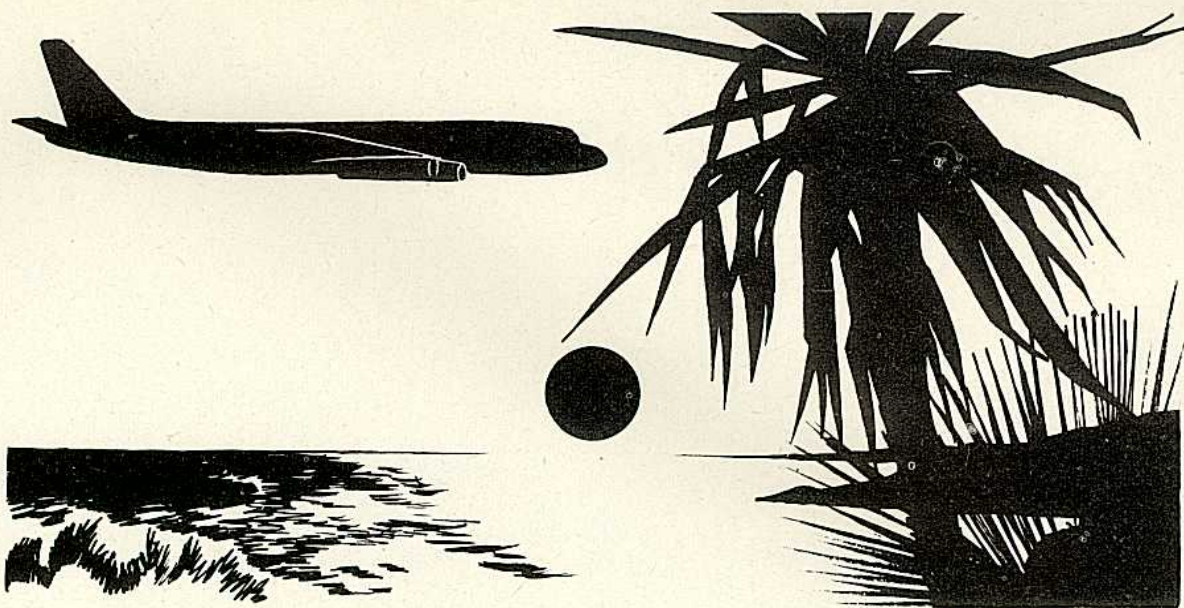
Kunsten stiger, øllet og ispindene stiger, biografbillerne stiger, papiret stiger ... og desværre: BEAT stiger.

Den populære pris på kr. 1,98 har vi længe søgt at holde fast ved, men statens stadigt stigende skatter med „oms“ og „moms“, og hvad det nu hedder, har medført, at alle andre blade er steget. Heller ikke vi kan holde igen længere. Fra og med dette nummer koster BEAT kr. 2,25.

Prisforhøjelsen er heldigvis beskeden. BEAT er stadig Danmarks billigste popblad, når vi tager sidetal, farver og kvalitet i betragtning.

Vi har siden starten udvidet med flere farvebilleder (Denne gang tilmed et ekstrarfarvebillede af Beatles), vi har forbedret papirkvaliteten og vi har udvidet vort nyhedsnet for stadig at holde føringen som Danmarks bedste og mest alsidige popblad.

Vi vil også i fremtiden vedblive at bringe nye, sjove ideer ud i praksis. Kom endelig med dem, hvis I har nogle.

Så er der 20 lykkelige, som kan gøre klar til at pakke. Lykkens gudinde i Gunilla Thorn og Sir Henrys dobbeltskikkelse har udtrukket vinderne af „Riviera-Rejsen“. Vindernes navne står på listen nederst på siden.

BEAT ønsker de tyve vindere hjertelig til lykke og siger tak til de mange, mange, som sendte ind og derved viste, at de havde lyst at være med på spøgen.

34.631 breve indkom til lodtrækningen. Så I 34.611, som har sendt ind uden at vinde, behøver ikke en gang at ærgre jer.

Som en svag — meget svag, det indrømmer vi — trøst til de hjemmeblivende kan vi fortælle, at vi vil brinde billeder og reportage fra de 20 vinderes tur.

Afrejsen sker søndag den 8. august fra Kastrup Lufthavn med en stor, moderne maskine, som på knap tre timer fører BEAT-læserne og de to populære rejseledere, Gunilla Thorn og Sir Henry til det dejlige, italienske Riviera-feriested Varaze.

Her tager vi straks til hotellet, pakker ud ... og så er vi klar til otte herlige og sikkert meget sommervarme feriedage under Italiens himmel.

Vinderne vil modtage direkte instrukser om tider, steder, nødvendige papirer, pas o. l., så vi ikke risikerer at skulle efterlade nogen i Kastrup, fordi formaliteterne ikke var i orden.

Hjemkomsten efter de otte slappe-af-dage sker søndag den 15. august, hvorefter vort selskab atter spredes for alle vinde — forhåbentlig mange, festlige oplevelser rigere.

Studér listen herunder og se, om I skulle være blandt de 20 heldige.

Gevinsterne er personlige og kan ikke benyttes af andre. Rejsetidspunktet kan ikke ændres, og rejsebilletten kan IKKE ombyttes med kontanter under nogen form. Flyet er chartret, og BEAT håber derfor, at alle er parate til at tage med til Italien den 8. august.

Gunilla og Sir Henry glæder sig til turen til Sydens sol og varme. Endnu en gang til lykke til de 20 vindere og tak for interessen til alle, der deltog.

Disse 20 skal til Rivieraen:

Connie Bieber Olsen, Nordugsvej 8, Greve Strand
Benny Nielsen, Højme pr. Holmstrup, Fyn.
Bodil Memborg, Lundegade 8 C, 1. sal, Helsingør.
Sonja Andersen, Bakkevej 44, Esbjerg
Michael Olesen, Ortenvej 1 D, Varde.

Susanne Smith, Steenstrups alle 13, København F.
Benny Andersen, Barnets Hus, Annegårdsvej 5, Rødovre pr. Vanløse.

Søren Jensen Æblevej 60, København F.
Michael Larsen, Markeslev, pr. Holbæk.
Eva Juul, Middelgrundsvej 23, København S.
Gitte Aaby Laursen, Peter Hansensvej 43, Fåborg.
Niels Rasmussen, Juttasvej 10, Kristrup pr. Randers.

Lise-Lotte Bendix, Bellahøjvej 156, København F.
Asa Madsen, Tungegöta 11, Thorshavn Færøerne.
Lis Nielsen c/o de Renovard, Bredgade 33 A, København K.

Jens Bengtsson, Kindhestegade 3 a, Næstved.
Jonna Christensen, Sømandshøjskolen, Svendborg.

Kate Jensen, Arkonagade 13, stuen, København V.
Stig Dalager, Mads Holmsvej 36, Helsingør.
Birgit Rolsted, c/o Nielsen, Herlevgådsvej 11 A, 2. sal t.v., Herlev.

Så rejser vi til
RIVIERAEN

STJERNER i sommer- FARVER

MATADORERNE

(SE SIDE 2)

Matadorerne har én gang været til tops i Tyskland. Deres plade „Memphis Tennessee“ var for et halvt år siden nr. 3 på det tyske hitlister. Nu får de – som et af de første danske poporkestre – chancen igen, tilmed med en LP, som i disse dage er færdigindspillet på Metronome med selveste Jørgen Ingmann som indspilningschef.

Af pladens 14 numre er de otte komponeret af Tommy Petersen, eneste medlem fra de „gamle“ Matadorer.

Farvebilledet på side 2 viser Matadorerne som de ser ud i dag. Forrest til venstre Johnny Axkjær (single), forrest til højre Frank Sveidal (bas og sang), bagest til venstre Irwing Waldorf (trommer) og til højre den „gamle“ matador Tommy Petersen (orgel og sang).

THE TELSTARS

(SE SIDE 11)

The Telstars er et af de orkestre, som trods i bølgegang har formået at holde sig i nærheden af toppen. På det sidste har de igen sat fart på opad. De er blevet meget populære ud over landet, hvor de spiller i popklubber, foreninger og restauranter. Centrum-Pop i Århus – en af Danmarks mest betydende – havde besøg af Telstars forleden. Succes? Ikke ordet.

Farvebilledet side 11 viser, at de fire musikfyrer ikke er bange for at komme til at gå i vandet – næsten da. Siddende forrest Claus Krag, 20 (single), stående fra venstre: Stig Henrik Sørensen, 19 (bas), Arne Henning Pedersen, 21, (trommer) og John Hansen, 20, (rytme).

THE BRISTOLS

(SE SIDE 14)

Det populære københavnske orkester har nu lagt ud „på egen streng“ efter en lang sæson som akkompagnementsorkester for sangerinden Gunilla Thorn. Om Gunilla har meningene været delte – vi synes personlig, hun er sjov – men om orkesteret The Bristols har der altid været enighed: Det er en førsteklases gruppe.

På farvebilledet side 14 siger The Bristols „Velkommen i det grønne!“ til alle læserne. Det er siddende, forrest, trommeslager Torben Weberg og siddende øverst ses fra venstre: Flemming Skov (single), Kai Christensen (orgel), Poul Hald (bas) og Herman Bomert (rytme og sang).

FINNTONY AND THEM

(SE MIDTSIDERNE)

– Det bedst spillende poporkester, vi har haft inde i fjernsynet! Sådan karakteriserede TV-producer Mogens Vemmer de fem glade musikere Finn Tony and Them. De medvirkede i ungdomsuddannelsen „Vi Unge“

Farvebilledet på midtsiden viser de fem crazy-drenge (Sangeren Danny går for at være endansk „Hector“ – ham fra „Midt i en pigtrådstid“) under deres turne med Cirkus Vivi, hvor de gennemførte fem herlige ugers succesturne.

Foran ved kamelerne står Finn Tony selv, som spiller trommer og er orkesterleder. Højt til pukels følger fra venstre Dennis (single), Palle (bas), „Mersey“ (rytme) og sidst sangeren Danny Wilson, som med sine crazy ideer er stærkt medvirkende til at tiltrække publikums opmærksomhed.

SIR HENRY

ligger sommerlunt i svinget

Sir Henry and his Butlers er blevet et skandinavisk topnavn. Sommerens program viser det. Da de havde lavet kontrakt for hele sommeren i Bakkens „Place Pigalle“, blev de svenske teenagere hylene for at få Sir Henry og hans svende til Sverige så voldsom, at restauratør Bent Hasebart, „Place Pigalle“ gav sig og lod sine yndlinge

få weekendfri til sverigestur. Derovre tjener de nu hver lørdag-søndag tre gange så meget som de hjemme før tjente på en hel uge.

Hver eneste dag sommeren igennem er de optaget. Sit Henry and his Butlers ligger sandelig sommerlunt i svinget ...

HEJ FOR HAJERNE

The Danish Sharks – de danske hajer – er popularitetsmæssigt stadig på poptoppen. Skønt hajerne er et af de ældste danske pigtrådsorkestre, har de på sjældne måde formået at bevare populariteten ved at holde fast ved traditionerne.

Beat-entusiaster rynker til tider på næsen

af Sharks, fordi de spiller „gammeldags“. Måske gør de det. Men hvor findes de fem, danske popgrupper, som har mere at lave og kommer mere omkring?

Deres nyeste singleplade „Naggie Woman“/„Rock-a-beatin' Boogie“ går til tops. Det spør vi. Deres LP nr. 2? Er på vej!

FREDERIK DEN SIETTE

FØDT 28 JANUAR 1768

DØD 5 DECEMBER 1839

Begge børn af den berømte Charlie Chaplin. Geraldine Chaplin, 19 år (herover) filmer i Spanien, hvor hun har stjerneverole i den nye film „Doktor Zhivago“. Michael Chaplin (herunder), beatnick, vagabond og meget opreklameret, men elendig popsanger på vej gennem Londons luffhavn med sin kone for at rejse til Paris, hvor han medvirker i et TV-show.

Tony Sheridan — ham, der blev berømt, da man fandt ham som sanger på nogle gamle, og meget tidlige Beatles-plader, optrådte forleden i Zürich. Her skriver han autografer.

Yvonne Ekman — Miss Danmark 1965 — blev nr 5 i konkurrencen om Miss Europa-titlen. Jo, vi kender hende godt. Det er hende pigen i reklamen „Af med tøjet, niveapå... ud i solen“. Hersoler hun sig MED tøjet på.

Vor nu berømte landsmandsinde Anna Karina (herhjemme hed hun Hanne Blarke) filmer med flotte og charmerende Jean-Paul Belmondo. Her slapper de af i en pause. Indspilningerne sker i en by uden for Paris.

Beatles måber. Dels over, at dronning Elizabeth forleden tildelte dem den fornemme orden „Members of the Order of The British Empire (M.B.E.)“, dels over den voldsomme ståhej, som udnævnelsen har medført fra gamle krigsveteraner, som har protesteret over, at „fire langhårede fyre, som spiller for at tjene formuer til sig selv, skal have den udmærkelse, som vi andre fik for at sætte livet på spil for vort land og vor frihed“.

„Lemmy“ kan stadig. Forleden deltog han i festen omkring et fransk sangfestival, hvortil han her ankommer med sin kone. Læg mærke til hans bowler.

KORT & GODT Om STORT & småt

Helsingør Idrætsforening holder lørdag 17. juli et såkaldt „Ophelia Grand Prix“ på restaurant Sommari-va. Det er en slags orkesterkonkurrence mellem poporkestre fra hele landet. Parallellen er danseorkestrenes årlige konkurrence „Hamlet Grand Prix“.

Fra hjembyen Helsingør deltager The Lockings.

Irwing Waldorf fra Mataadorerne blev klippet på sin fødselsdag forleden. Til gengæld fik han af sin familie opfyldt sit største gævevnske: En Ford Customline i luksusudgave.

Rolling Stones lagde ikke skjul på deres kærlighed til Danmark da de forleden besøgte os. To dage holdt de fri i København. De havde i anledning af fridagene lejet en lystyacht, som de muntrede sig med i Øresund, før de tog tilbage til England til indspilning af deres første film.

Orkestret Los Flamingos indspiller i denne måned debutplade på Metro-nome.

Petula Clark, der lå på alverdens hitlister med „Downtown“, er blevet tilbudt hovedrollen i en musical på det berømte Broadway teater i New York.

Pigerne spørger stadig i pigtråden. Den københavnske pigegruppe „The Queens“, bestående af fire, søde guitardamer optrådte så sent som Sct. Hans Aften ved en stor HK-fest på Frederiksdal kro ved Furesøen.

Komiker Jerry Lewis' søn Gary Lewis og hans gruppe The Playboys, der lå på USA's hitlister med „This diamond ring“ og „Count me in“, skal på Englandsturne til efteråret sammen med den berømte amerikanske sangerinde Jackie de Shannon, der blandt andet har skrevet flere af The Searchers' hits.

De to professionelle Elvis fanklubmænd Aage Schandorff og Frantz Secher meddeler, at „Copenhagen Elvis Presley Fan-Club“, som Schandorff repræsenterer, har fået overdraget rettighederne til den store internationale organisation „International Elvis Presley Fan Club“, mens Sechers store club i Danmark „International Elvis Presley Fan Club of Denmark“ for at undgå misforståelser har skiftet navn til „Roustabout Elvis Presley Fan Club“. Den tidligere selvstændige „Roustabout“ er indlemmet i den nye.

Vi håber, de selv kan finde ud af det.

The Excheckers, som for tiden turnerer land og rige rundt i en publicityturne for vort kollegablade HIT, har netop for Teen-er indspillet deres første plade i Danmark „Long, long time“.

Efter en lang pause har de amerikanske brødre The Everly Brothers atter en plade mellem Englands top ti. Pladen „The price of love“ udkom i forbindelse med deres besøg i England.

The Rolling Stones bevæger sig op ad den amerikanske hitliste med deres egen komposition „I can get no satisfaction“.

Peter og Gordon har fundet en ny trommeslager til deres backin-gruppe. Det er den femte Beale, Jimmy Nichols, der var afløser for Ringo Starr under The Beatles' besøg i Danmark.

Hit House III i Søpavillonen blev en flob. Københavns kommune afsløgte alle ansøgninger fra A/S Hit House. Man vil ikke have „larm“ i pavillonen. Man kræver et sted for det „pæne“ København. Værsgod teenagere, så fik vi den. Vi er ikke pæne i kommunal betydning. Vi på BEAT fortsætter med at foretrække Urban Olsen for Urban Hansen.

Herman's Hermits er blevet tilbudt en optræden i filmselskabet MGM's nye film „Girl Crazy“. Foruden Herman's Hermits medvirker Paul Anka, Louis Armstrong, Connie Francis og Jack Jones.

P. J. Proby's nyeste hit og senest udgivne singleplade „Let the water run down“ blev udgivet som følge af et forslag fra The Searchers' trommeslager Chris Curtis.

Den svenske sangerinde Lill Lindfors („Jag tycker ikke om dej“/„Ingen kom“) har været i København for at indspille TV.

Den australske folkesangergruppe The Seekers, der har haft to toppere i England med „I'll never find another you“ og „World of our own“, ligger igen på hitlisten med „Chilly Winds“.

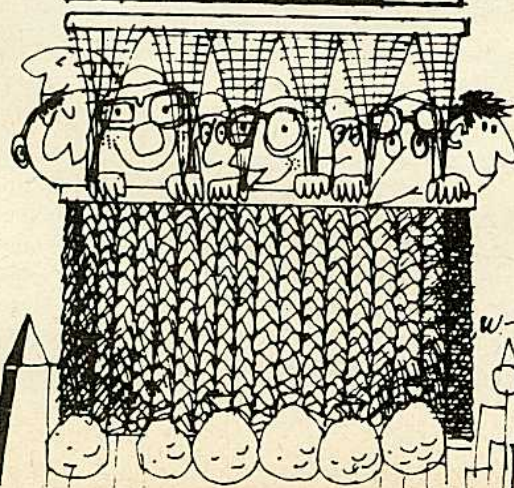
Niels Kjær Mortensen, trommeslager i The Excheckers, har nu anlagt sag mod Scandinavian Booking Agency og popsangeren Peter Belli. Niels Kjær Mortensen kræver dels de penge, han påstår sig snydt for i den tid, han spillede i rivalerne, dels kræver hans sagsfører, højesterets-sagsfører Foikel, at se kontrakter og regnskaber, hvilket SBA, Peter Belli og rivalernes manager, redaktør Jørn Ernst Adrian, forlaget Skrifola, hidtil har nægtet ham.

The Supremes, den amerikanske pigegruppe, topper den amerikanske hitliste med deres nyeste single „Back in your arms again“. Det er femte gang i træk The Supremes har en plade på førstepladsen i USA.

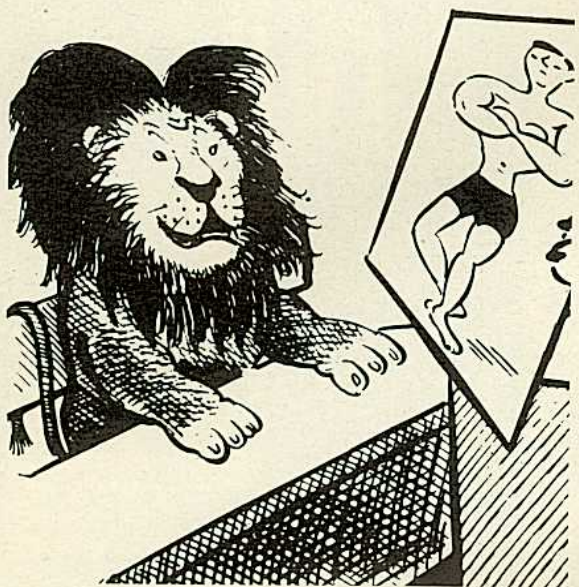
Svenske teenagere bestormer i øjeblikket Medley Pop Club, som holder til på Greve Badehotel. Årsag: Først og fremmest hus-orkestret The Black Beats, som i vinter har haft stor succes i Sydsverige.

Herman's Hermits har indspillet deres første LP. Den indeholder blandt andet det gamle Cliff nummer „Travelin' Light“.

Den britiske Song Festival, en konkurrence med blandt andre: Manfred Mann, Lulu, Marianne Faithfull, The Ivy League, Mark Wynter, Kenny Lynch og Cliff Bennett and The Rebel Rousers, blev vundet af negersangeren Kenny Lynch med 115 points foran Lulu, der havde 108.

DET ER SOMMER, DET ER SOL

Hvis navnet The Lions (Løverne) hentyder til noget med en stor løvemanke, er betegnelsen aldeles fremragende.

The Lions er et af de danske orkestre, der har det længste gennemsnitshår – hvis man kan tale om sådanne gennemsnit.

Lions er ikke noget gennemsnitsorkester, hvad popularitet angår. Der er de ved at være toppen.

Dels på grund af personality.

Dels på grund af nogle gode plader (Den nyeste „Teenage Letter“/„It's Gonna Work out Fine“ er netop udkommet).

Dels på grund af en god tid i det københavnske poptempel „Hit House“, hvor det nu halvandet år gamle orkester fik spillet sig godt sammen.

Løverne vender stadig med jævne mellemrum tilbage til Hit House, hvis daglige leder Poul Borum for øvrigt skrev en af deres succesmelodier „Hit House Shake“.

Fornyelig blev de i Hit House optaget til en udsendelse over det canadiske fjernsyn, hvor de inden længe vil mime til netop pladen med Hit House-shaken.

Lions har flere gange været på tournee i Finland, har deroppe også optrådt i TV, mens deres danske fjernsynsoptræden nok ligger et langt stykke ude i fremtiden.

Orkestret, som på billedet herunder spejder i kikkert efter et eller andet (!) består af: Børge Christiansen, 22 (trommer), Peter Monrad, 19, (orgel) Jan Due, 22, (single), Anker Klinz, 24, (bas) og sangeren Tony Summers, 20.

LIV I LØVERNE

"ANNIE IS BACK"...

Oppe i toppen af hitlisterne finder vi i disse måneder en pige ved navn „Belinda”.

I løbet af kort tid gætter vi på et nyt pigenavn: „Annie”.

The Rocking Ghosts har bragt dem begge til tops. Belinda er velkendt fra pladen. Annie vil blive det, når „spøgelsesnes” nyeste single „Annie is back” har nået at blive spillet et par tusinde gange i radioen.

Hvem den meget omtalte, tilbagevendte Annie er, ved ingen. På billedet herover, hvor orkestret har slået sig ned omkring hende for at blive foreviget som rigtige strandløver (i stilig kalvekrøs og perfekt uniform), udføres Annie-rollen af en fotomodel, der hedder Eva

The Rocking Ghosts bliver første danske gruppe, som får sin LP nr. 2 på markedet.

og som tilsyneladende ikke har noget at lade den omtalte Annie høre.

The Rocking Ghosts — et af Danmarks bedste pigtrådsansigter i udlandet — er netop vendt hjem fra turne i England og Vesttyskland, hvor de spillede en hel måned i Tysklands største natklub, Club 99 i Bremen.

I juni spillede de i Sveriges folkparker, i

denne måned er de i Italien, i oktober står der Østrig på programmet, i november formentlig atter England. Der tales om Mexicoturne. I december og januar spiller „rokkespøgelsesne” i Restaurant Giraffen i København, og i ... ja, man bliver forpustet af at remse op.

Men det største: Inden længe udsendes deres danske LP nr 2 (første gang, det sker for en dansk gruppe).

Manden til venstre på billedet er 16-årige Kaj Petersen, som har afløst Johnny Dyrberg på bassen. Johnny fik lægeforbud under Tysklandsbesøget. Han sælger nu sokker. Men Kaj P. er sandelig heller ikke til at spøge med.

Øvrige besætning: Svend Larsen, 18 (trommer), John Andersen, 21 (sang), Timm Madsen, 18 (single) og Jørgen Frederiksen, 20 (rytme).

IDOLET DUSTY

Tid: 16. april 1940. Sted: en fødeklinik i Hampstead (England). Mrs. O'Brien nedkommer med en datter, der efter romersk-katolsk skik meget hurtigt bliver døbt. Hun får navnet Mary O'Brien.

Mary er stadig katolik, men er ikke en ofte set gæst i kirken. Ganske vist kender vi hende ikke som Mary O'Brien, men som hele verdens dejlige DUSTY SPRINGFIELD. Dust er kendt verden over som en strålende sangerinde, men hendes venner, d.v.s. The Beatles, The Kinks, P. J. Proby, The Stones kender hende som damen, der smadrer alt, hvad hun kommer i nærheden af. Hendes fester er vitterlig festlige. Gang på gang giver hun sig til at smide et glas eller en kop eller en jam-buttie op mod væggen, og inden hun ved af det, står alle de andre og gør det samme, „and they have a ball”.

— Det er jeg nu ikke ene om, siger Dusty. — Min bror har samme tendenser. Han havde lavet et nummer med mig, og for at hævne mig snuppede jeg alle møblerne i hans lejlighed, medens han var i Amerika.

Da han kom hjem og fandt sin lejlighed tom, varede det ikke længe, før han stillede hos mig og krævede dem. Efter at han havde hentet dem, pønsede han på noget, og hvem der anbragte to læs sand uden for min dør, kan jeg slet ikke gætte. Min bror Tom (op-havsmand til årets engelske Grand Prix vinder „I belong”), en fyr, der hed Tom Field og jeg dannede så The Springfields. Det blev faktisk et vendepunkt i mit liv. Meget højtideligt, ikke?

Vi fik en dunderende succes med plader som „Dear John”, „Breakaway”, „Bambino” og

en masse andre. Jeg ved ikke rigtig hvorfor, men pludselig fandt vi ud af, at det var bedst, at vi gik hver til sit.

Himmel, hvor var jeg nervøs den første aften, jeg skulle optræde uden et stk. hankøn på hver side. Du kender det med vanen, og så alene. Nå, det gik heldigvis godt, og så lavede jeg min første plade. Resten er kendt.

Med raket fart skød „I only wanne be with you” op i TOP TEN, og Dust fløj op i loftet. — Musik er hele mit liv, fortsætter Dust, — jeg har alt for mange plader. I kender det vel?

Den plade SKAL man have, og så er man på den. Jeg kan lide næsten alt. Gospel, R and B, folkemusik, latin-amerikansk.

Jeg er helt elektrisk med The Beatles, The Shirelles og The Marvelettes. Du aner ikke, hvor det irriterer mig, at folk kommer hen til én og siger: „Så dig i fjernsynet i går aftes” og overlader resten til fantasien.

Stå tidligt op!!! Nul, så er I kommet til den forkerte. Uf! Er det virkelig SÅ koldt i Danmark? Og jeg kan ikke fordrage koldt vejr. Dyr? Jeg elsker dem. Jeg har en lille hvid puddel, Mo hedder den, den har den vane altid at ville slikke mig på næsen. Jo, hvis jeg kunne, ville jeg tilbringe al min tid i Rom. Har I også været der? Vidunderligt, ikke?

Springfields? Jo, ser I, første gang vi øvede os, var på en mark midt i foråret. Derfor springfields. Meget morsomt. Forresten, medens jeg husker det. Kan man købe små nationaldukker i Danmark? Jeg samler på dem, og himlen skal vide, at jeg har et par stykker eller tre.

„... Vi vil ikke være IDOLER!”

— Vi vil ikke være idoler!

Eric, Keith, Chris, Paul og Jim i „Yardbirds” er yderst bestemte på det punkt. De vil kun spille for musikkens skyld. De er fuldt ud tilfreds med deres rythm'n and blues musik.

— Vi higer ikke efter at skrive autografer eller have skrigende fans løbende efter os, siger sologuitaristen Eric Clapton, 20.

Men nu skulle vi høre dem. De spillede på det populære Marque i London. Vi lyttede medens de spillede for 1.000 shakende unge, og lyttede, da de i pausen fik sig en øl i den nærmeste pub og fortalte om sig selv.

Når de har pauser, går de med hver sin pige hen i pub'en og får en drink.

Alle Yardbirds-fans — og der er mange — ser alt dette.

Eric spurgte, om det ikke var bevis på, at de ikke stræbede efter at blive afgudet eller elsket af tusinder af piger. Hvilken anden gruppe, der stræber efter at blive kendt, ville vove det? Mange gør det i smug for ikke at blive opdaget.

Det skader tilsyneladende ikke, at de fem gutter gør det på den måde. Yardbirds er populære i England. Fantastisk populære. Stones og Animals ligger ikke mange meter forud.

Det siges om Yardbirds, at de ikke spiller for deres publikum — men med det. De fem fyre bliver så tavse, at de ikke taler med hinanden hele næste dag, hvis de ikke får publikum revet med.

— Det er rigtigt, siger Keith. — Vi er faktisk mærkelige på det punkt. Publikum behøver ikke at elske os, men det må elske vor

musik og forstå den. Ellers føler vi, at vi er mislykket.

Yardbirds kommer fra den stille, elegante Londonforstad Richmond. For virkelig at leve, må man have musik, ræsonnerede de fem og sluttede sig sammen. Det varede ikke længe, førend idrætspavillionen ved Richmond Club var forandret til „Crowdaddy Rand B Club”.

Yardbirds var i virkeligheden ikke de første, der blev præsenteret der. En anden gruppe ved navn — The Rolling Stones — var nogle uger tidligere begyndt at spille i Crow-

daddy Club. Den gik for at være „Husorkester”.

„Stenene” blev pludselig berømte og havde ikke „råd” ti at spille i den gamle klub mere. Crowdaddys ejer var bekymret. Han behøvede et orkester, der var lige så godt — han søgte, indtil han pludselig fik idéen:

— Hvorfor gå over åen efter vand? Jeg har et orkester, som af og til spiller her. Det var Yardbirds.

„I Wish You Would” blev deres store hit. De var pludselig berømte i hele England. Ja, endog i USA.

HELLO LOUIS

Louis er „kaffevrag“. I transithallen, hvor man ovenikøbet kan få skattefri sprit, sad han med sin kone og drak mokka, da jeg styrtede op ad trappen og hen til hans bord for at lave interview med ham efter hans optræden forleden i Tivoli.

Jeg bestilte whisky og inviterede mig selv til at gøre ham selskab ved bordet.

— Hello Louis ... yes, hello Louis ... It's so nice to have you back where you belong! (Jeg havde fået at vide, at jeg skulle lave et vittigt interview).

Efter at have talt en tid med „Good old Satchmo“ finder jeg ud af, at han egentlig er en hyggelig, gammel onkel.

— Kunne du ikke tænke dig at blive langhåret, Louis, og spille rhythm and blues?

Svaret var en fed latter. Han havde nær væltet både sin kaffe og min whisky af grin.

— For det første har negerhår forbistret svært ved at blive langt, griner Louis. For det andet ... nul. Så længe de har gode truttehjørn, bliver jeg ved med at jasse.

På spørgsmålet, hvilken af sine skiver han holdt mest af, svarede Louis: Hello Dolly ... den var afgjort noget af det morsomste at lave.

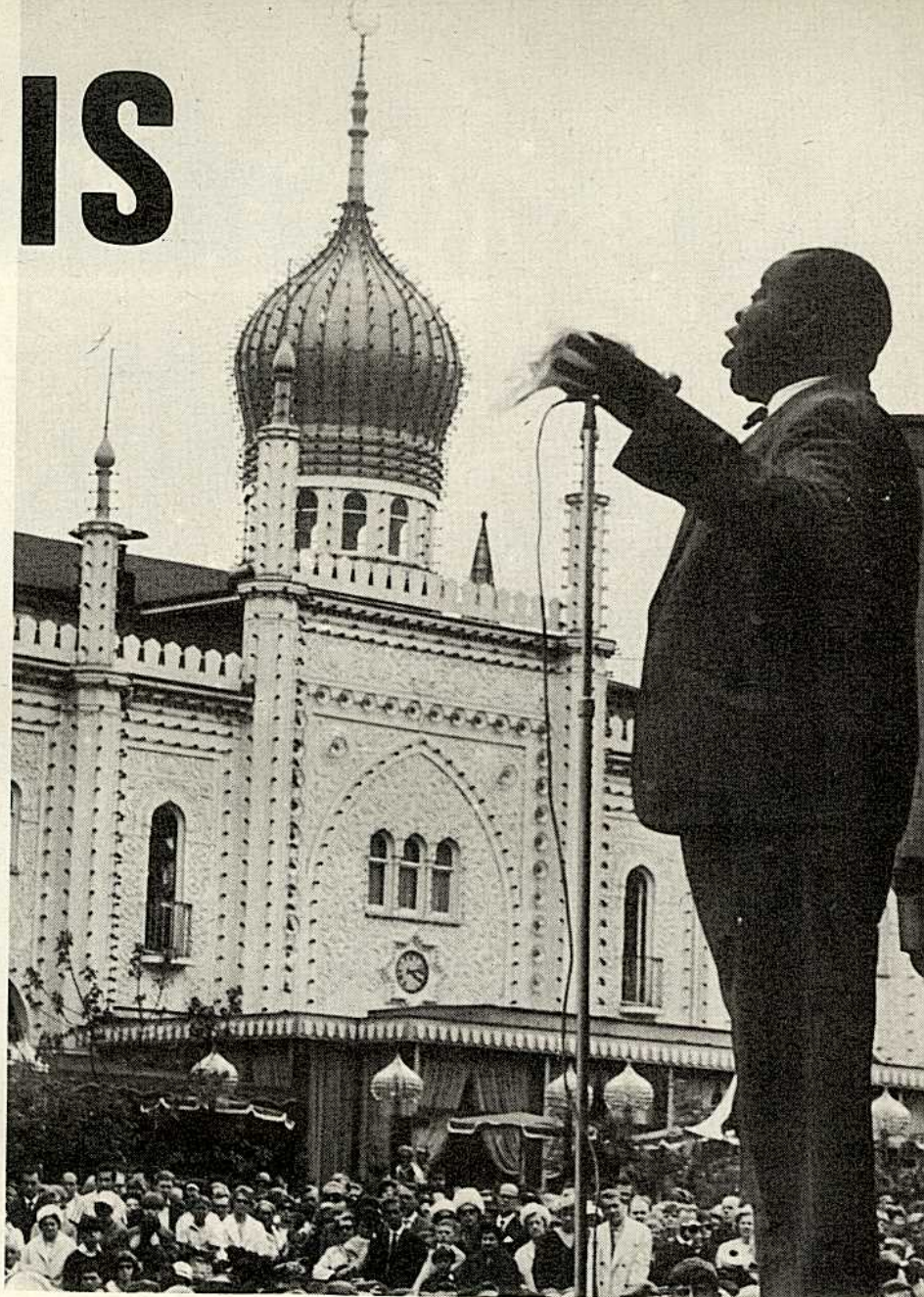
Jeg var glad for, at han, Louis Armstrong, ikke spurgte mig, hvad jeg mente om hans optræden i Tivoli samme dag. Han skal efter sigende have været god aftenen før i Malmø, men da jeg hørte ham i Tivoli, var det en stor skuffelse for mig, nærmest en parodi på Louis Armstærk. Det eneste, jeg overhovedet kan huske, var et virvar af griseklippede hoveder, en tudegrim lady i guldlamékjole, Louis' traditionelle lommeklud, og en klarinettist, som i sin version af TIGER RAG alt for tydeligt viste sin manglende musikalitet.

Selv om Louis Armstrong er jazzvrag, er han dog ikke helt uden forbindelse med pigtråden. Han boede i hvert fald på Hotel Royals øverste etage, hvor også Beatles og Stones boede. Ha, ha.

Når man nu bagefter interviewet sidder og skal samle indtrykkene, slår den tanke mig: Bliver man virkelig med årene så interesseret i penge, at man forlader alle sin ungdoms idealer til fordel for lusede skillinger?

**Rhythm 'n' blues-
manden Søren Sei-
rup fra „THE BEEF-
EATERS“ interview-
er Blues-manden
Louis Armstrong
og siger sin ufor-
beholdne mening:
Jeg var skuffet,
men uden Louis —
ingen beatmusik.**

Louis må have gjort det. Hans popperi i dag (f. eks. netop Hello Dolly) kan kun være gjort for pengenes skyld. Da han var 21 — samme alder jeg har i dag — var musikken det eneste saliggørende for ham. Han var helt vild med blues — det, som folk kaldte „neger-støj“.

Dengang var han en stor musiker, manden på toppen. Nu må han vel nærmest betegnes som en middelgod entertainer. Det giver en vældig forskel i min bedømmelse.

Når jeg overhovedet interesserer mig for fænomenet L. Armstrong, skyldes det et forhold, som måske de færreste af os, der er unge i dag, skænker en tanke: Det er fra Louis, vi har fået inspiration til den musik, vi i dag alle elsker: Beatmusikken. Selvfølgelig ikke direkte. Guitarerne har afløst trompeter og sax'er, og i stedet for den sløve og deprimerende udførelse er der sat rytme og tempo på melodierne.

Nå, men beat på hønen ... lad os kigge på Louis' og hans jazzfæller, for uanset, hvad man mener om hans optræden og musik i dag, må man beundre en mand, som gennem mere end en menneskealder har formået at holde sig på toppen. — Hvad mon undertegnede Søren Bøfæder er, når klokken slår 65 år for mig?

Sammen med Louis Armstrong kan nævnes „gamle drenge“ som Lead Belli (guitar), nyligt afdøde Sonnyboy Williamson (mundharpe), sidstnævnte har bl.a. inspireret Brian Jones fra The Rolling Stones og Ray Davies fra The Kinks til flere af deres kompositioner.

Jeg behøver ikke at gå længere end til mig, eller os selv. Hvor tæt end „The Beefeaters“'s musik kommer Stones, Kinks og Pretty Things, så er vi alligevel påvirket af førtidsmusikken.

Hør blot, hvad de tre andre „bøfædere“ (Se siden) siger:

Morten (organist): Jeg er klassisk uddannet på klaver. Efter det, fik jeg lyst at spille Armstrongsager.

Hans (single): Jeg har spillet jazz et år, deraf min interesse for den rigtigt „navsede“ rhythm and blues.

„Mozart“ (vor trommetamper): Minyndlingsjazz-musiker er Sidney Bechet, men afstanden mellem hans og Armstrongs er såmænd ikke så stor. Jeg hører alle nye Louis-plader.

Jeg tror, dette i nogen grad beviser min påstand om, at alle r and b-folk i dag må være interesseret i den gamle jazz og Armstrong.

Uden ham havde vi i dag næppe haft noget, der hed beat-musik.

Søren Seirup

FLYVENDE TALLER

„BEAT“ besøger Svendborg Popklub
 Søndag den 20. juni kl. 18-24
 afregger Danmarks største popblad „BEAT“ reportagebesøg i popklubben.
 Lokale orkestre spiller kl. 18-21 — derefter

The Defenders
 Publikumskonkurrence, lodtrækninger om plader og som hovedgevinst:
 1 gratis Mallorca-rejse

Kom og stem på jeres favoritorkester — bl. a. deltager
THE PEACEBREAKERS
THE BLACK KNIGHTS
THE FLYING SAUCERS
THE BEETSTONE
THE INC. BIEF

Det blev vel en aften. 650 mennesker var ved at trampe hinanden ned for at komme ind, da BEAT forrige søndag gæstede Svendborg Popklub på restaurant Viking i den popglade øhavshovedstad.
 Flere hundrede kom bærende med BEAT under armen, fordi et medbragt blad automa-

tisk gav adgang for kr. 1,98 mindre end den officielle billetpris.

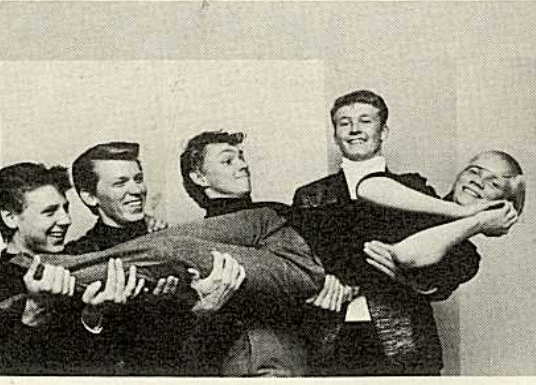
Der var stemning, da BEAT's redaktør Erik Haaest åbnede konkurrencen mellem ikke mindre end 16 lokale orkestre, som alle havde meldt sig for at underholde.

For sjovs skyld afvikledes koncerten som konkurrence, hvor publikum var jury og efter endt koncert afleverede stemmesedler for at man kunne finde frem til aftenens populæreste orkester ...

... I konkurrencen, altså. For det var alligevel det 17. orkester, som havde de fleste

DE SPILLEDE..

THE ROLLING BEEFS * **THE PEACEBREAKERS** * **THE SCOLAS** * **THE ARONS**

BEAT STONES *

THE ROCK-FIGHTERS *

THE SNAKES *

THE HAWKS

THE BLACK KNIGHTS *

THE NIGHT-RIDERS *

PLEBS *

QUEEN-STONES

KENER OVER SVENDBORG!!

Vellykket BEAT-arrangement med Defenders som gæster.

Andenpladsen i konkurrencen i Svendborg blev vundet af Black Bat-men. Fra venstre: Tommy Holm (rytme), Jørgen Vendeltoft (bas), John Allan Hansen (sang), Tonni Steen Temmesen (trommer), og Carl Pedersen (single).

fans. Det orkester, som BEAT havde lovet at tage med til Svendborg, Joe E. Carter's Group, blev forhindret. I stedet medbragte BEAT Danmarks absolutte topgruppe: THE DEFENDERS.

Jubelen ville ingen ende tage, da tæppet efter konkurrence og pause gik fra og åbenbarede Ken, Flemming, Jens og Rudolf på scenen.

Så højt blev der ikke en gang skreget af begejstring — selv om det nærmede sig — da Flemming fra The Defenders udtrak vinderen af aftenens hoved-publikumsgevinst: 1 stk. gratis Mallorcarejse!!!

Inden formanden for popklubben, mr. Gustavson, sagde „Tak for i aften” præsenteredes de tre vindende orkestre på scenen.

Det var en festaften, vi havde i Svendborg. Vi fik lejlighed til at møde en masse af vore sydfynske læsere. Mange kom og spurgte. Mange bad om gode råd for dit og dat. Vi snakkede, dansede og havde det sjovt sammen.

Det var et dejligt besøg i Svendborg.

DE VANDT...

Mellem de, der afgav deres stemme, trak vi lod om ti gramfonplader. Vinderne blev:

Jan Pedersen, Tved Skovhavevej, Svendborg
Knud Erik Hansen, Dyrebjergvej, Kværndrup
Leif Knudsen, Brylle pr. Knarreborg
Freddy Mortensen, Nylandsvej 5, Svendborg
Anne-Lise Jensen, Tvedvej 7, Svendborg
Anni Eriksen, Krøngerupvænget 13, Odense
Niels Rydahl, Vibæk pr. Bellinge
Susanne Steen, Struebjerg 13, Svendborg
Erik Andersen, Bagergade 25, Svendborg
Ivar Rasmussen, Fredevej 180, Svendborg

Mogens Jensen, Vængevej 10, Svendborg, vandt aftenens hovedpublikumspræmie: En gratis Mallorcarejse. Her overrækkes gevinsten af Flemming fra The Defenders.

Her er vinderne: De flyvende tallerkener — The Flying Saucers: Fra venstre: Alf Trane, Mogens Jørgensen, Flemming Lerbæk, Per Knudsen og Tommy Petersen.

DRABELIG DEBUT

Ganske vist var „The Flying Saucers” på sy'fynsk hjemmebane, men alligevel var det flot at vinde foran 15 orkestre. Tilmed var det orkestrets debut.

„De flyvende tallerkener” blev af publikum kåret som det populæreste orkester. Ikke uden grund. I betragtning af, at de kun har spillet sammen 4 måneder, er resultatet overraskende godt. Sangeren har tilmed kun været sammen med orkestret godt en måned.

Orkestret består af fem Svendborg-gutter. Singleguitaren spilles af 15-årige Tommy Pedersen, rytmen slås af 17-årige Per Knudsen og de tre sidste er Flemming Lerbæk, 16 år (bas), Alf Thrane 16, (trommer) og Mogens Jørgensen, 16 (sang).

Alle fem musikere arbejder som lærlinge: Tommy Pedersen som maskinlærling, Per Knudsen som automekaniklærling, Flemming Lerbæk og Alf Thrane som mekaniklærlinge og Mogens Jørgensen er arbejdsdreng. Han trådte ind i orkestret, da han for kort tid siden kom hjem fra en langtur på søen.

Stilen er Rhythn og Blues. Forbillederne er Stones, Defenders og Les Rivals. Deres idoler er langhårede. Selv er The Flying Saucers klippede og på ingen måde „anstødelige for den offentlige moral.”

Navnet The Flying Saucers? Det fandt orkesterlederen Flemming Lerbæk på. Hans bror er meget interesseret i „flyvende tallerkener”, tilsluttet foreningen UFO (bogstaverne er en forkortelse af Uidentificerede Flyvende Objekter), og da Flemming Lerbæk altså næsten er oplasket med mystik og marsmænd, synes han, at broderens højtflyvende spekulationer kunne opnå lidt jordforbindelse ad musikalsk vej.

Nu venter orkestret blot på engagementer. De flyvende tallerkener har foreløbig kun huseret over Svendborg. De drejer vist gerne om ad Fåborg, Odense og Nyborg.

Næste gang: Lørdag 17.juli

„BEAT besøger KØGE”

Lørdag den 17. juli løber næste „BEATbesøger...”-arrangement af stabelen. Den aften besøger vi Køge, hvor „Club Liverpool House” har lovet at tage imod os på Teaterbygningen.

Alle lokale orkestre, som er interesseret i at vise, hvad de duer til i forbindelse med BEAT's reportagebesøg kan tilmelde sig senest førstkomende torsdag på BEAT, og vi håber publikum i Køge og videste omegn vil møde op til denne aften, som begynder præcis kl. 18. Vi holder ud til kl. 1.

Der bliver lodtrækning blandt publikum om gramfonplader og som hovedgevinst trækkes: En Mallorcarejse

Efter at have hørt de lokale orkestre danser vi resten af aftenen til intet mindre end:

THE DEFENDERS!

På gensyn i Køge.
Venlig hilsen
BEAT.

KOM OG STEM

TOP 20

- 1 Heart of Stone. The Rolling Stones (Decca) (0)
- 2 The Birds and The Bees. The Defenders (Sonet) (17)
- 3 Ticket to Ride. Beatles (Parlophon) (5)
- 4 Last time. Rolling Stones. (Decca) (3)
- 5 Belinda. The Rocking Ghosts (Metronome) (4)
- 6 Gabrielle. 3 1/2 med Bent Werther (Life) (12)
- 7 Rock and roll-music. Beatles (Odeon) (1)
- 8 Cadillac . The Defenders (Sonet) (6)
- 9 Vogt dig.....Siw Malmquist (Metronome) (0)
- 10 Poupee de Cir, Poupee de son. Fran- ce Gall (Philips) (2)
- 11 Tell Me . The Rolling Stones (Decca) (8)
- 12 Ta' en pause . Eugen Tajmer (RCA) (13)
- 13 Under The Boardwalk . Someones (So- net) (11)
- 14 Lille fregnede Louise . Johnny Reimar (Philips) (11)
- 15 Kan du li' mig. Bjørn Tidmand (Odeon) (0)
- 16 On my word . Cliff Richard (Colum- bia) (0)
- 17 Lille Dukke . Gitte Hænning (HMV) (9)
- 18 Crying in the Chapel . Elvis Presley . (RCA) (0)
- 19 Mrs. Brown, you've got a lovely Daughter . Herman's Hermits (Colum- bia) (0)
- 20 Bring it Home . The Animals (Colum- bia) (0)

(Tallene i parentes angiver sidste må- neds placering af melodien)

LP'er

1. Carl Nielsens musik til „Fynsk For- år” (Philips)
2. Girl Happy . Elvis Presley (RCA)
3. Kjeld og Dirch (Philips)
4. P. J. Proby (Liberty)
5. Beatles for sale (Parlophone)

RILLE-RACE

Pladenyt om

nye plader

The Righteous Brothers: „Bring your love to me”/„Koko Joe” (Sonet).

„You've lost that lovin' feelin'” var The Righteous Brothers første hit. De to amerikanske brødre er nogle af poppens mest talentfulde kunstnere. Deres sang ligger også på denne plade så tæt de farvedes sang, at det er umuligt at høre forskel. Bedst på denne plade er den gospel-prægede „Koko Joe”.

Shirley Ellis: „The Clapping Song”/„This is beautiful” (Kapp).

Negersangerinden Shirley Ellis havde et hit både i USA og England med sin version af „The clapping song”. Det er en sjov sang, hvor Shirley Ellis præsenterer en ny dans for os. Bagsiden „This is beautiful” hører til de mere romantiske.

Larry Finnegan: „Lucinda”/„The other Ringo” (Sonet).

Larry Finnegan havde sit store gennembrud herhjemme med sangen „Dear one”.

Hans nyeste single „Lucinda” er en hurtig melodi i stil med hans første hit. Bagsiden „The other Ringo” handler om Ringo Starr fra The Beatles i modsætning til originaludgaven med western-sangeren Lorne Greene, der handler om en cowboy ved navn Ringo.

The Pretty Things: „Honey I need”/„I can never say” (Fontana).

Den engelske gruppe The Pretty Things fik deres virkelige gennembrud med „Don't bring me down”. Deres follow up „Honey I need” er et hurtigt, larmende rhythm'n blues-nummer. Bagsiden „I never can say” er tydeligt inspireret af Bob Dylan's form for folkemusik. En lækkerbidsken for alle langhårs-tilhængerne.

Jan Rohde: „Come'n shake”. LP. (Sonet) Grammfonselskabet Sonet har i Danmark udsendt en LP med den finske Jenka-konge Jan Rohde og hans gruppe The Wild Ones. LP'en veksler mellem stille og hurtige numre, og er en behagelig afveksling fra de mange rhythm'n blues plader, der i øjeblikket oversvømmer markedet.

Jan Rohde har en god stemme, og han bliver udmærket akkompagneret af The Wild Ones. De bedste numre på denne LP er den hurtige „Love is a gambler's game” og den langsomme „Sandra, Linda and Marie”.

Roger Miller: „Engine engine No. 9”/„The last word in lonesome is me” (Philips)

Den amerikanske country- og western sanger Rober Miller har haft et par succes'er med „Dang me” og „King of the road”. Han ligger nu igen på hitlisten i både England og Amerika med sin egen komposition „Engine engine No. 9”. Det er en god melodi, dog er den knapt så iøjrefaldende som hans tidligere hits. Bagsiden er en mere standard-præget country- og western sang.

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub”.

Bent Møller, Pramstedvej 24, Varde. Interesse: Beat- musik (Beatles). Ønsker brevveksling med pige på samme alder (17).

Kirsten Pedersen, Tollerup pr. Løgstor. Idol: Elvis Presley. Ønsker brevveksling om alt.

Hanse Aksel Madsen, Flojstrup pr. Grejsdag. Idoler: Elvis Presley, The Beatles. Ønsker brevveksling med en pige i samme alder (17).

Gitte Petersen, Sønderlundvej 9, Herlev, 15 år. Idoler: Beatles, Rolling Stones, Kinks. Ønsker brevveksling om alt med dreng „med Beatles-hår”.

Ella Nielsen, Svindinge, Fyn, 15 år. Interesse: Rolling Stones, Kinks, smarte langhårede fyre. Brevveksling om alt med dreng på 15-17 år.

Kjeld Larsen, Stationsvej, Sdr. Nærå pr. Arslev, Fyn. Idoler: Beatles og Rolling Stones. Ønsker brevveksling med en pige fra Fyn.

Elsebeth Eskesen, Nørregade 56, Horsens, 17 år. Idoler: Beatles, Rolling Stones. Interesser: alt, hvad der har med pop at gøre. Ønsker brevveksling med en, der ved noget om pop.

Majbritt Thulin, Parallelvej 30, Snekkersten. Ønsker brevveksling med københavnere om bl.a. Rolling Stones, The Dave Clark Five og Cilla Black.

Brit Germer, Landskronagade 17 A, Ø., 15 år. Idoler: P. J. Proby, Beatles og alle danske grupper. Ønsker brevveksling om alt.

Lissi Meyer, Skovby, Kassemose, 16 år. Idoler: Cliff Richard, Rolling Stones og James Bond. Ønsker brevveksling om alt.

Leif Sørensen, Strandby pr. Farsø, 15 1/2 år. Idoler: Cliff Richard, Lollipop. Brevveksling om alt.

Jens Jørgen Soby Frandsen, Ondrup pr. Odder, 19 år. Interesser: pop, sport og meget andet. Ønsker brevveksling med en ung pige gerne fra Jylland.

Karen Jesse, 84 East Bennett Street, Kingston, Pennsylvania 18704, U. S. A., 16 år. Ønsker brevveksling med skandinavisk dreng, 17 år, eller ældre, der må kunne skrive engelsk. Interesse: engelske og danske grupper.

RILLE-RACE

Pladenyt om

nye plader

Joe E. Carters Group: „Too much monkey business/„Bring back home”.

Debutplade for en god dansk gruppe.

„Monkey business” er en iørefaldende melodi, der allerede er gået til tops i Sverige med „de danske sten”.

„Bring back home” er gruppens egen komposition. Et nummer der beviser, at Joe E. mestrer at fortolke rhythm’n blues’en til fuldkommenhed.

Jerry Williams and The Violents: „At The Star-Club” (Sonet)

Den svenske rock-konge Jerry Williams og gruppen The Violents indspillede denne LP under et besøg i Tysklands poptempel Star-Club i Hamborg.

LP'en består af en række gamle rock-numre. Der er blandt andet nogle gamle Elvis Presley-numre på. Jerry Williams rocker sig igennem „Forty days”, „Meanwomanblues”, „Long tall sally” og „What did I say”. Han er en typisk rock-sanger med gråd og bæven i stemmen i stil med Cliff Richard og Elvis Presley i deres tidlige dage.

Jerry Williams lever på denne plade op til sit tilnavn „Mister Dynamite”.

Bedst på LP'en er den langsomme „I'm fallen in love tonight”.

The Bachelors: „Marie”/„You can tell”

„Marie” ligger på Englands hitliste med den irske sanggruppe The Bachelors. Den er et bevis på deres sangtalent, der kommer udmærket til udfoldelse i denne sang. Den minder lidt om et af deres første hit „Diane”.

MATADORERNE: „In my Situation”/„Why feeling Blue” (Metronome). Det er tredje indspilning Matadorerne hermed sender ud. Gruppen har gennemgået en radikal ændring med udskiftning af medlemmer. Organisten Tommy Petersen har selv komponeret begge numre, og det er svært at afgøre, hvilken af dem, der fortjener at være A-side. Metronome har dog valgt „In my situation”, der måske er en smule mere „beat” end „Why feeling blue”. Fælles for begge numre er en overraskende musikalitet. Pladen swinger fantastisk —.

Melodi Mixers: „Hootenanny Italian style”/„Blue beat”.

Den sjove danske sangkvartet Melodi Mixers har taget hootenanny på programmet. Deres „Hootenanny Italian style” er et sjovt nummer, der nok skal få succes. På bagsiden synger de om den nu allerede passé blue beat.

Bob Dylan: „The times they are a changing”/„Honey just allow me one more chance”.

Den amerikanske folkesanger Bob Dylans første plade er nu også udkommet herhjemme. „Times” er nok for lidt kommerciel til det danske publikum. Bob Dylan har selv komponeret begge melodier. Hans stemme minder nærmest om en gammel cowboy's, der sidder ved lejrbalet og synger, akkompagneret af guitar og mundharpe.

TIDENS OP EKST

Come and stay with me

Sunget af Marianne Faithfull

I'll send away all my false pride
And I'll forsake all of my life.
Yes, I'll be as true as true can be
If you'll come and stay with me.

Lovers of the past I'll leave behind,
There'll never be another on my mind.
I'll do all I can so you'll feel free
If you'll come and stay with me.

The promises I made most faithfully
I'll keep still should you decide
to leave.
I'll try and see that you have all
you need,
If you'll come and stay with me.

We'll live a life no one has ever known,
But I know you're thinking that I'm
hardly grown.
But oh thank God at last and finally
I can see you're gonna stay with me.

(Repeat last 2 lines, But oh thank God ...)

Beatles og Elvis har byttet plads på toppen. Kinks er rykket op over Rolling Stones og Sir Henry and his Butlers er atter med pænt oppe på listen. Ellers er der fantastisk lidt forskel på de enkelte barometre.

Vi bringer billeder af idolerne, I synes bedst om, men kunne I ikke snart tænke jer lidt „nye navne” på det idolbarometer? Der er da mange andre gode grupper og solister. Er der virkelig ingen af jer, som kunne tænke at stemme nye navne ind på idolbarometeret?

Husk: idolbarometeret er det, vi går ud fra, når vi bestemmer, hvem vi skal bringe stof og billeder af i BEAT.

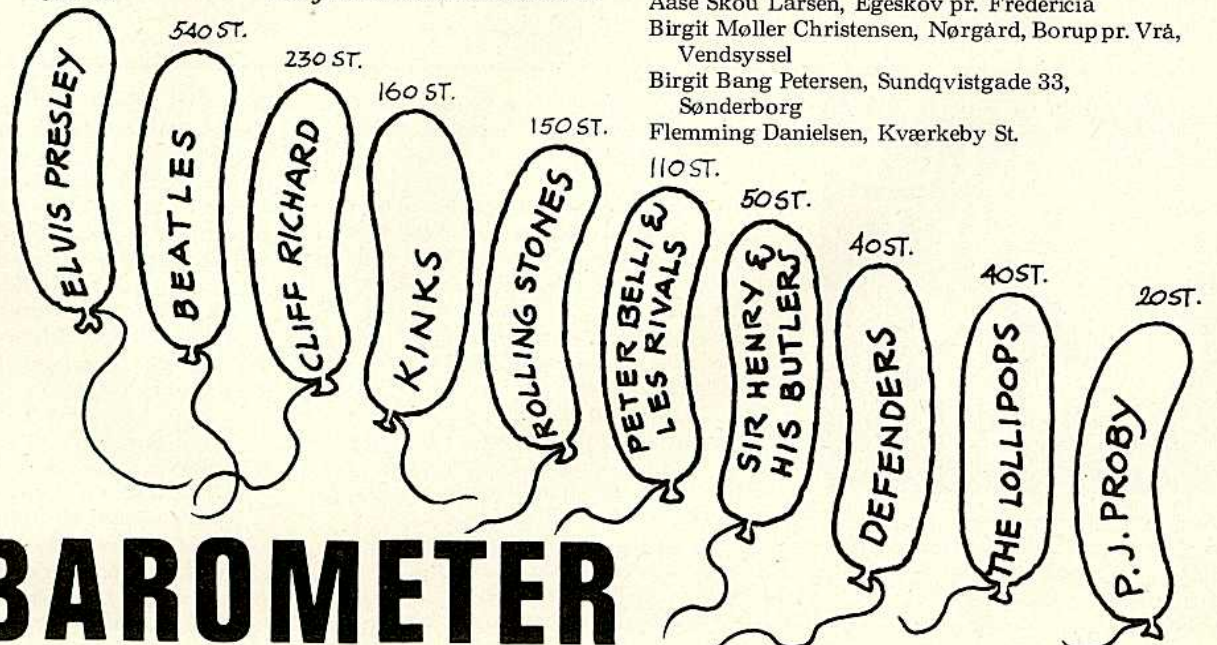
Mellem alle, der indsender stemme, trækkes hver gang lod om gramfonoplader. Skriv på åbent brev kort til „Idolbarometeret”, BEAT, Gasværksvej 10 A, København V, og deltag i lodtrækningen om nye plader.

Stem jeres idoler ind på idolbarometeret!

Denne gang blev vinderne, som får tilsendt en pladepræmie fra BEAT:

550 ST.

De fem udtrukne vindere er:

Steen Eriksen, Brønshøjvej 12 A, Brh.
Aase Skou Larsen, Egeskov pr. Fredericia
Birgit Møller Christensen, Nørgård, Borup pr. Vrå,
Vendsyssel
Birgit Bang Petersen, Sundqvistgade 33,
Sønderborg
Flemming Danielsen, Kværkeby St.

IDOL-BAROMETER

Mennesker, der har truffet popkongen, fortæller om ham som oplæg til hans besøg i Danmark senere på året.

Albert Hand, præsident for den engelske Elvis Presley Fan Club, udgiver af *Elvis Monthly*, siger:

— At møde Elvis første gang på plade har altid været en oplevelse — om man kan lide ham eller ej, erfaringen er altid den samme — et chok! At møde ham personligt er helt fantastisk, for man kan ikke lade være med at kunne lide ham.

Det er altid svært for en mand at beskrive en anden mand, så det er måske bedst, at jeg bruger min kones beskrivelse af ham. Vi var sammen med ham i Idyllwild, en lille by 35 km fra Hollywood, under indspilningen af „Kid Galahad“ for mere end to år siden.

Hun siger:

— Han stod der høj, bredskuldret og fysisk velvoksen. Hans øjne var sammenknebne, og selv i det mest spændende øjeblik var han fuldstændig rolig. Når han lo, skinnede hans smukke hvide tænder i solen. Hans stemme var varm og venlig, og han bevægede sig som en panter. Jeg må ærligt sige, at inden jeg mødte Elvis, var jeg absolut ingen

Elvis-fan — men nu synes jeg, at han er den pæneste og mest sympatiske mand, jeg nogensinde har mødt. Alt det, Elvis synger, bærer et stempel af noget ægte over sig. Han efterligner ingen, han er sig selv. Han er Elvis! Hvad han laver om seks måneder? Tja, hvem ved? Han er i hvert fald uovertruffen. En ting er sikker, han vil stadig gøre succes om seks år, for ikke at tale om seks måneder. Verden i dag har intet svar på hans fantastiske talent.

Mange siger, at han er for nedadgående i sit eget land, men hans popularitet har aldrig været større. En masse unge er faldet for Beatles, men det betyder ikke, at Elvis har mistet alle disse fans. Nu er de både Elvis- og Beatles-fans, og det er moderne at være „Beat“.

Lad dem skrike, lad dem råbe — det er det, Beatles er til for. Men når de kommer hjem efter hele kalavret, sparker de skoene af og hygger sig med Elvis. De lægger Beatles-pladerne i en bunke til næste dag og lægger noget for enhver smag på, „Blue Hawaii“ eller „His Hand in Mine“.

ikke har kunnet nå at få dem med eller har måttet skære tingene urimeligt meget ned.

Vor konklusion efter at brevene fra popklubfolk er taget til i antal må være, at der er behov for en speciel popklubrubrik i BEAT.

Den starter nu undertitlen „Klub-Nyt“.

I den optages gratis meddelelser fra alle danske popklubber, som måtte ønske det.

Vi ved, at mange popklubber kæmper hårdt med økonomien for at opretholde forbindelsen med medlemmerne. Små dupliserede skrivelser — i enkelte tilfælde endda nydelige små tryksager — sendes til medlemmerne så ofte det er praktisk muligt.

Alligevel fungerer dette system

VI HAR MØDT

E L V I S

Jeg har på fornemmelse, at han har fået nok af at være „Konge“, og at han gerne vil slappe lidt af og helst så, at en anden overtog hans titel.

Af største betydning er det, at det endnu ikke er lykkedes for nogen i USA at komme på højde med Elvis, og han må stadig fortsætte, som han begyndte.

Da Roy Pockett, engelsk journalist og fotograf i Hollywood, arrangerede et møde med Elvis, hævde han ingen ide om, hvad der skulle ske. I dag siger Roy...

Elvis' plader har skabt historie. Tredive af dem er solgt i over en million eksemplarer. Han kan fylde det største stadion i USA med dem, og det ville ikke være nok.

For øjeblikket vil beundrerne have sang, masser af sang.

— Selv om jeg skulle spille tyrefægter, er jeg tvunget til at synge, sagde Elvis engang til mig. — Men så længe mine fans vil have, at jeg skal synge — så synger jeg.

Mike Tomkies, en kendt journalist indenfor showbusiness, mødte Elvis den gang, han var 533706/PFC Presley i Tyskland...

— Efter at have interviewet de fleste af verdens største stjerner kan jeg ærligt sige, at det er få, der har imponeret mig så meget ved det første møde som Elvis Presley. Hans opførelse og venlighed var det sidste, jeg havde ventet fra verdens mest populære stjerne.

OM ELVIS

Jeg kan godt lide hans stemme... den minder mig om Blackpool en søndag.

Paul McCartney

De to sidste år er Elvis blevet ringere og ringere.

Ringo Starr

Elvis er vidunderlig, men hans sange er det rene smør.

George Harrison

En herlig gut. Han kunne ikke være bedre. Tænk på hans succes, og alligevel er han stadigvæk en flink fyr.

Billy Fury

Jeg er tvunget til at erkende, at han ser meget bedre ud i virkeligheden end på filmræddet. Slank og velproportioneret så han virkelig godt ud.

Roy Pockett

Siden BEAT's start har vi modtaget et utal af breve fra popklubbestyrelser, indeholdende nyheder fra klubben. Desværre er de som oftest kommet så sent, at vi enten

ikke godt nok til, at man kan spare på det dyre annoncebudget i de lokale aviser.

Helt vil disse annoncer aldrig kunne undværes. Men BEAT håber med rubrikken „Klub-Nyt“ at kunne medvirke til, at annoncebudgettet til de lokale blade kan nedbringes til gavn for klubbernes økonomi.

I BEAT kan alle klubber for fremtiden gratis få optaget indtil 15 liniers klubnyt. F. eks.:

Skanderby Popklub: Lørdag 17. juli spiller The Borgers. Vi må denne gang flytte lokallet fra det sædvanlige på Hotel Skanderby til salen i Hotel Industrien. Der kan ikke være så mange, så vi beder jer komme i god tid. Vi lukker dørene, når nr 175 er kommet ind.

The Borgers er et af Københavns dygtige, nye orkestre. Vort medlemstal har i øvrigt netop passeret 700.

Vi håber, popklubberne vil udnytte denne nye BEAT-service.

Meddelelser til „Klub-Nyt“ skal være BEAT i hænde senest 3 uger før udgivelsesdagen. Fristen er fredagen tre uger før.

Det betyder, at der ikke kan være „Klub-Nyt“ i næste nummer af BEAT. Først i næste nummer igen.

Meddelelser, som I ønsker i „Klub-Nyt“ i BEAT nr 11, som udkommer fredag 6. august, skal altså være BEAT i hænde senest fredag 16. juli.

Skriv til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V, og mærk kuverten „Klub-Nyt“.

HVEM SYNGER DEN

Vil du oplyse mig om, hvem der synger „Baby Love”. Jeg ved kun, at det er en pige.

Karen, 16 år.

The Supremes.

BLIND — ELLER!

Jeg er helt vild med en dreng, der kun kan lide lyshårede piger, og da jeg er mørkhåret og ikke må blive afbleget for min mor, vil jeg spørge dig om råd.
S. D.

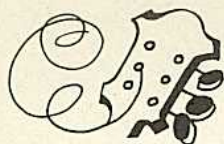
Kan du ikke overbevise ham om, at han er farveblind?

LES RIVALS

Du kunne vel ikke sige mig, om der er nogen, der er gift eller forlovet i Les Rivals. Hvem? Fan.

Peer Oluf Hansen (Flob) og Peter Belli er begge forlovede.

HR. OLE HENRY BREDAHL

Jeg vil gerne høre følgende grupperes sammensætning: Finn Tony and Them og Beefeaters, idet jeg fornylig har hørt begge grupper.

Med venlig hilsen
Carl Emil Nielsen
Møllevvej 82
Thisted.

Ja, her er sammensætningen:

FINN TONY AND THEM:
Tromme: Finn Tony Rasmussen, Bas: Palle Olsen, Single: Dennis Nygård, Rytm: Ragnar Gudmundson („Mersey”), Vocal: Danny Wilson.
BEEFEATERS:
Tromme: Mozart, Bas: Søren Seirup (Ham med håret), Single: Hans Mortensen, Orgel: Morten Kjærungaard.

SHE'S A WOMAN

Vi vil gerne have at vide, hvem der synger for i „She's a Woman”.
Anny og Birthe

John Lennon

THE ROLLING STONES

Jeg er en stor tilhænger af The Rolling Stones og vil gerne have at vide, om man kan få nogle trøjer med „Stones” tegnet på. Og hvor kan man købe dem?
STONES-fan.

BEAT har lavet sådanne trøjer, og man kan få dem ved at skrive til BEAT. De koster kr. 33,75.

DEN KÆRLIGHED!

Vi er to piger på 14 år, der gerne vil i kontakt med to jævnaldrende drenge. Da vi ikke bor i samme by, ses vi kun i skolen, og vi kan ikke komme i kontakt med dem der.

De ulykkelige

Flyttebiler er ikke særlig dyre i vore dage.

TO STK.

Jeg kunne godt tænke mig at komme i biografen med dig. Hvordan bærer jeg mig ad med det? Jeg er 17 år.
Inger Lise Frimark
Smidstrup pr. Hvalso

Du kan komme op på BEATs redaktion, og husk endelig penge til begge billetter.

KÆRE BEAT

Hvis tæer er det, der var i BEAT nr. 7? De var vel nok irriterende. I nr. 1 var der et kæmpebillede af Les Rivals — tak — kommer der et med Rolling Stones? Stones og BEAT-fan

Tæerne var tegneren Kjeld Witts. Vi kan også godt lide Rolling Stones, så de dukker nok op som tilføgsbillede en dag.

TAK

Endelig et dansk popblad med farver. Tak, BEAT for det udmærkede blad. Jeg håber, min adresse vil komme i bladet, da jeg tror, den vil have interesse for mange.

The Defenders fan-club
Nis Lorensensvej 11
Kbhvn. F.

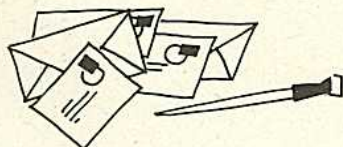
Vi takker.

KÆRE BEAT

I BEAT nr. 6 skrev I, at trommeslageren i Les Amis hed Erik Jensen, men han hedder Erik Johansen, og han er ikke født 12. 5. 1945, men 14. 12. 1946. Gerda Jørgensen

Vi beklager den forkerte oplysning.

KÆRE BEAT

Hvem fandt på den ide at lave BEAT? Han eller hun burde have en æske chokolade. Eli Stendevad Ollerup

Vi har diskuteret her på bladet, hvem der først fik ideen, så hvis du vil være så rar at sende en æske hefteplaster med sammen med chokoladen.

Hilsen fra dem, der fik ideen.

KÆRE BEAT

I skrev i BEAT, at jeres papirkniv var slidt op af at åbne breve. Her sender jeg jer en ny — undskyld jeg ikke sender den på et åbent brevkort.

Mogens Hansen,
Lyngbyvej 21, Viborg

Tak, tak. Vierovervældede. Undskyld, at det har taget så lang tid, før vi besvarede dit brev. Men vi havde ingen papirkniv, så vi kunne lukke din kuvert op.
Med takkehilsen BEAT

KÆRE BEAT

Jeg synes, det var en svinsk måde, Torben Hoyer fremstillede The Rolling Stones på i nr. 4. Stig

Vi synes, Torben Hoyers spalte er alle tiders festlige. Iøvrigt skrev han, at han syntes Stones var fantastiske, så din kritik forstår vi ikke spor af. Men hvis Nu Torben Hoyer havde ment, at Stones var mindre gode, havde han selvfølgelig fået lov at skrive det. Vi over ingen censur af meninger her. I BEAT kan alle meninger komme til udtryk. Også dem, der evt. kritiserer redaktøren, fordi han... (stroget af censuren).

BEATLES-BILLEDE

Hvornår får vi det lovede kæmpebillede af Beatles? Kit

I dag!!!

KÆRE BEAT

Det er mægtig godt med jeres fine farvebilleder, men det er knap så godt, at I anbringer billeder på hver side. Kunne det ikke laves lidt bedre? Eller det er måske meningen, at man skal købe to eksemplarer af BEAT?

Birte Knusgaard

Det med farvebillederne er et teknisk problem. Vi kan kun trykke farver på bestemte sider.

KÆRE BEAT

I kan ikke være bekendt at skrive, at Lollipop ikke er populære i Danmark. Vi er mange danske piger, der er helt vilde med dem. Hver gang jeg køber BEAT, er det i håb om, at der står noget om Lollipop, hvad der heldigvis ofte gør. Judith, 15 år.

Det glæder os, at danskerne også er ved at få øjnene op for Lollipop.

KÆRE BEAT

Jeg og min veninde har væddet om ham med midterskilningen fra Kinks hedder Dave eller Pete. Vil I afgøre hvem der har ret? Den, der taber, skal give den anden BEAT 5 gange.
En Beatles-fan.

Det er Dave Davies, der har midterskilning.

KÆRE BEAT

Kan det lade sig gøre at få Peter Bellis' eller „Flob”s adresse?

Lis Jacobsen

Adressen er: Vesterbrogade 31, København V.

KÆRE BEAT

Kan man ved at skrive til et musikforlag eller lign. få tilsendt tekster til ønskede melodier? Iøvrigt tak for Deres udmærkede blad.

Hilsen Gerner

Ved henvendelse til musikforlagene får man tekster tilsendt pr. efterkrav.

KÆRE BEAT

Når der kan komme billede i BEAT af Englands Jørgen Mylius, Mr. Jimmy Saville, hvorfor så ikke skære over tværs og bringe et af den rigtige Jørgen Mylius. Mylius-fan

Kære frk. Mylius. Vi har taget forslaget op til overvejelse.

KÆRE BEAT

Hvem af Lollipoperne var det, som fornylig blev konfirmeret?

Niels H. Hansen
Østerled 10, Lemvig

Det var brødrene Jørgen og Torben Lundgreen. Fætterten Poul Petersen blev konfirmeret for et par år siden.

Dette er et danskpræget BEAT, men her er dog lidt engelsk...

LYSTIGE LULU

Lulu er et modstykke til lige så skrigende Little Richard.

Med orkestret The Luvers kom den nu 16-årige engelske poppige på toppen med „Shout”. Den lå på et tidspunkt på alle europæiske hitlister.

Sandheden taget voldsomt i betragtning er det vel også den eneste plade, hun nogensinde har haft på toppen. „Skrigeriet” har hun nu lagt en anelse til side til fordel for lidt Brenda Lee-stil.

Lulu, som er døbt Mary Laurie, begyndte at synge som 4-årig. Det var i 1953. Hendes „Daddys little Girl” blev en landeplage, uden at nogen tænkte på, at det var en pige, som hed Mary, der havde startet den.

På samme måde gik det med melodien „Here comes The Night”. Den lancerede Lulu i sin tid. Ingen opdagede den. Nu er den blevet hit med gruppen „Them”.

Den lille, rødhårede, grønøjede Lu-

lu har optrådt regelmæssigt, siden hun var ni år. Hun har nerver af stål, så en mindre god modtagelse har aldrig generet hende. Hun smiler ad alt, laver pjat med tingene og går løs på næste opgave.

— Folk tilgiver fejlene, man laver, siger Lulu. I hvert fald så længe, man er ung som jeg.

Hendes fødselsdag er 3. november 1948. Hendes far var slagter, forældrene boede i Bridgetown. Hun har to brødre og en søster, gik i Whitehill Senior Secondary, som hun stak af fra, da hun var 15 år. Hendes forbilleder er Beatles, Rolling Stones, Searchers og Hollies. Hendes hobby er skøjteløb og dans og melodier af Chuck Berry.

Og så en sund, naturlig latter. Lulu ler ad det hele. Derfor kalder hendes venner — dem har hun mange af — hende for „Lystige Lulu”.

På bagsiden smiler hun i farver.

KØNNE TINGESTER

Da The Pretty Things kom frem, sammenlignede folk dem med alle de grupper, der fulgte i The Rolling Stones' kølvand og efterlignede deres udseende og væremåde.

The Pretty Things indså straks, at det ikke kunne nytte at plagiere. Man måtte være mere crazy end „Rullestenene”. The Pretty Things satte rekord i at blive smidt ud fra offentlige steder, og folk begyndte at snakke om de „kønne tingester”, der forargede det meste af England med deres udseende og optræden. The Pretty Things elsker at forarge folk. Det er det, der har gjort dem så populære, mener de selv. De siger: — Det er et held, at forældrene hader os mere end The Rolling Stones.

The Pretty Things blev dannet ved juletid forrige år.

Efter nogle dundrende fiaskoer fik de lov at indspille deres første plade „Rosalyn”. Alle var enige om, at The Pretty Things var for outrerede til at blive populære. Ikke desto mindre fik „Rosalyn” lov til at „snuse” til hitlisterne.

Der gik et stykke tid, hvor The Pretty Things fik megen omtale på grund af deres vilde natfester, inden de indspillede deres anden plade „Don't bring me down”.

Den røg straks ind på hitlisterne og blev i top tyve i flere uger. Dermed var succes'en slået fast, og engagementerne begyndte at strømme ind.

Deres tredje plade „Honey I need” blev ligeledes et hit for „de kønne”.

The Pretty Things, der boede sammen i en lejlighed i Belgravia, London, holdt så mange vilde fester,

at de blev smidt ud fra deres lejlighed og måtte bo hver for sig. — Det er også meget bedre, siger de, — så kan vi holde mange flere fester.

The Pretty Things består af: Phil May, som er sanger og tyve år gammel. Han har aldrig spillet i andre grupper end The Pretty Things. Phil May er det medlem af en engelsk popgruppe, der har det længste hår. Hans yndlingsmusik er moderne jazz. Han er især stor tilhænger af Charley Mingus.

Viv Prince er trommeslager og 21 år gammel. Han var tjener, før han begyndte at slå på tromme.

Viv Prince har boet i Odense i et stykke tid, hvor han slog trommer i det danske jazzorkester „Kardinalerne”.

Singleguitarist og den eneste i gruppen med skæg er Dick Taylor. Han er 21 år.

Dick Taylor har været bassist i The Rolling Stones, mens de spillede i popklubben Crawdaddy i London.

Han foretrækker rhythm'n blues og moderne jazz. Han har en pladesamling på flere hundrede single- og LP plader.

John Stax er gruppens bassist. Han er 21 år og har før spillet bano i en skiflegruppe. Hans yndlingsmusik er rhythm'n blues. Hans favorit er negersangeren Jimmy Reed.

Brian Pendleton er 20 år og spiller rytmeguitar. Han har spillet på guitar i tre år, og vil helst spille moderne jazz. Han er en stor pladesamler.

The Pretty Things har foruden sine tre singleplader indspillet en LP. Alle deres plader er udkommet herhjemme.

THE
PRETTY THINGS

beat

